

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0057/2014

28. 1. 2014

ZPRÁVA

Vstříc plně integrovanému audiovizuálnímu světu
(2013/2180(INI))

Výbor pro kulturu a vzdělávání

Zpravodajka: Sabine Verheyen

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	11
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI	14
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Vstříc plně integrovanému audiovizuálnímu světu (2013/2180(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)¹,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu)²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)¹ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice)⁵,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice)³ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009⁴,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody⁵,
- s ohledem na návrh směrnice o správě kolektivních práv a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online, který předložila Komise dne 11. července 2012,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (směrnice o autorském právu)⁶,

---

¹ Úř. věst L 108, 24.4.2002, s. 33.

² Úř. věst L 337, 18.12.2009, s. 37.

³ Úř. věst L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁴ Úř. věst L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁵ Úř. věst L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁶ Úř. věst L 167, 22.6.2001, s. 10.

- s ohledem na své usnesení ze dne 4. července 2013 o hybridních televizorech („Connected TV“)¹,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A7-0057/2014),
- A. vzhledem k tomu, že se audiovizuální integrací rozumí sblížení audiovizuálních mediálních služeb, které se šířily doposud ve značné míře odděleně, jejich propojení napříč hodnotovým řetězcem nebo integrace odlišných audiovizuálních služeb;
- B. vzhledem k tomu, že integrace obnáší inovaci a vzhledem k tomu, že vyžaduje nové formy spolupráce podniků a jednotlivých odvětví, aby uživatel mohl využívat audiovizuální obsah a elektronické služby kdekoli, kdykoliv a prostřednictvím jakéhokoli zařízení;
- C. vzhledem k tomu, že integrace na horizontální (integrace odvětví), vertikální (integrace hodnotového řetězce) a funkční (integrace aplikací/služeb) úrovni mají všechny dopad na audiovizuální průmysl;
- D. vzhledem k tomu, že u technické integrace se stále více překrývají otázky právních předpisů v oblasti sdělovacích prostředků a politik v oblasti sítí;
- E. vzhledem k tomu, že přístup k audiovizuálnímu obsahu a jeho dostupnost se stávají klíčovými faktory v integrovaném světě; vzhledem k tomu, že by politika neměla být překážkou pro samoregulační systém označování obsahu, který splňuje minimální normy kvality, a vzhledem k tomu, že je stále naléhavější otázka neutrality internetu v souvislosti s kabelovým a mobilním připojením;
- F. vzhledem k tomu, že technická integrace mediálního prostředí se mezitím stala skutečností, což platí zejména pro vysílání, tisk a internet, a vzhledem k tomu, že evropská politika v oblasti sdělovacích prostředků, kultury a sítí musí přizpůsobit svůj regulační rámec novým podmínkám a přitom zajistit, aby mohla být jednotná úroveň regulace zavedena a prosazována také vůči novým tržním subjektům z Evropské unie a třetích zemí;
- G. vzhledem k tomu, že navzdory rostoucí technologické integraci jsou zkušenosti uživatelů s používáním zařízení připojených k internetu, jejich očekávání a profily stále omezené;
- H. vzhledem k tomu, že pro občany má samotná digitalizace a technická integrace omezenou hodnotu, a vzhledem k tomu, že klíčovou prioritou integrujícího se prostředí sdělovacích prostředků je i nadále podpora vysoké úrovně trvalých investic do původního evropského obsahu;
- I. vzhledem k tomu, že kvůli rostoucí integraci je nutné najít nový způsob, jak porozumět interakci audiovizuálních sdělovacích prostředků, elektronických služeb a aplikací;

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0329.

- J. vzhledem k tomu, že pojem „datová brána“ označuje subjekt, který působí jako prostředník mezi poskytovateli audiovizuálního obsahu a konečnými uživateli, obvykle sdružuje, vybírá a organizuje řadu poskytovatelů obsahu a poskytuje rozhraní, jehož prostřednictvím mohou uživatelé tento obsah vyhledávat a mít k němu přístup; vzhledem k tomu, že tyto datové brány mohou zahrnovat televizní platformy (satelitní, kabelové a televize přes internetový protokol (IPTV)), zařízení (např. televize s internetem a herní konzole) nebo služby „over-the-top“;

Konvergenční trhy

1. konstatuje, že sílící tendence směřující k horizontální integraci odvětví a vertikální integraci napříč hodnotovým řetězcem otevírají nové obchodní příležitosti, ale mohou také vytvářet dominantní postavení na trhu;
2. zdůrazňuje, že je nutné provést regulaci v případě, pokud budou datové brány ovládat přístup ke sdělovacím prostředkům a budou mít přímý nebo nepřímý vliv na utváření veřejného mínění; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby sledovaly rozvoj v tomto smyslu a aby plně využívaly možnosti, které nabízí evropské právo v oblasti hospodářské soutěže a v antimonopolní oblasti, a aby v případě potřeby zavedly opatření k zachování rozmanitosti a také vypracovaly regulační rámec pro konvergenci, který bude přizpůsoben tomuto vývoji;
3. konstatuje, že z vývoje trhu vyplývá, že podniky do budoucna stále častěji spojují poskytování síťových služeb s poskytováním audiovizuálního obsahu a že by internet ve své současné podobě založené na nejlepším přístupu mohl s ohledem na obsah, který je stále více jednostranně přizpůsobován zájmům podniků, ustoupit do pozadí;
4. domnívá se, že bez ohledu na obsah, aplikaci, původ či cíl (zásada maximálního úsilí) je třeba s veškerými datovými balíčky v rámci elektronické komunikace zacházet stejně, a proto žádá, aby byl zejména s ohledem na vývoj specializovaných služeb zachován a zajištěn svobodný a otevřený internet;
5. zdůrazňuje, že je zapotřebí sladit práva a povinnosti vysílacích společností s právy a povinnostmi dalších účastníků na trhu pomocí horizontálního právního rámce přesahujícího oblast sdělovacích prostředků;

Přístup a dostupnost

6. zdůrazňuje, že neutralita internetu je ve smyslu internetu založeného na zásadě maximálního úsilí a nediskriminační přístup k veškerému audiovizuálnímu obsahu a jeho přenosu zárukou pluralitní nabídky informací a rozmanitosti názorů i kulturní rozmanitosti, a tedy představuje klíčový prvek zásady šíření programů ve veřejném zájmu v integrovaném mediálním světě; vyzývá proto Komisi, aby právně závazným způsobem zajistila dodržování zásady neutrality internetu, neboť je nezbytná v souvislosti s integrací sdělovacích prostředků;
7. žádá, aby všichni uživatelé a poskytovatelé audiovizuálních služeb měli nediskriminační, transparentní a otevřený přístup k internetu, a staví se proti jakémukoli omezení zásady maximálního úsilí skrze platformy a služby, které provozují sami poskytovatelé;

8. znovu opakuje, že pravidla neutrality sítě nezabavují nutnosti uplatňovat pravidla povinnosti ve veřejném zájmu nebo specializovaných služeb, jako je kabelová televize a televize přes internetový protokol (IPTV), pokud jde o spravované sítě;
9. žádá, aby průmysl zavedl jednotné normy, které zajistí interoperabilitu televizí s internetem, a tím znemožnil potlačování inovace;
10. vyzývá k tomu, aby rozmanitost kulturní a audiovizuální tvorby byla v integrovaném světě přístupná a dostupná všem evropským občanům, zejména pokud výrobci zařízení, provozovatelé sítí, poskytovatelé obsahů nebo jiní agregátoři obsahů určují uživatelům nabízené obsahy;
11. zastává názor, že v zájmu zajištění rozmanitosti nabídek a veřejného mínění nesmí být dohledávání a nalézání audiovizuálních obsahů podmíněno ekonomickými zájmy, přičemž by na regulační zásah mělo dojít až v případě, že poskytovatel platformy zneužívá dominantního postavení na trhu nebo funkce provozovatele datových bran, a určitý obsah tak upřednostňuje či znevýhodňuje;
12. vyzývá Komisi, aby provedla přezkum zaměřený na provozovatele datových bran v souvislosti s možným zneužíváním jejich postavení k upřednostňování vlastních obsahů a aby vyvinula opatření s cílem vyloučit jakékoli budoucí zneužívání;
13. vyzývá Komisi, aby stanovila definici platformy a aby v případě potřeby zavedla regulaci, která by pokryla rovněž technické sítě určené k přenosu audiovizuálního obsahu;
14. domnívá se, že by otevřené síťové platformy měly být vyňaty z regulace, pokud nezaujímají dominantní postavení na trhu a neohrožují hospodářskou soutěž;
15. domnívá se, že by bylo zapotřebí podpořit vytváření aplikací vzhledem k tomu, že se jedná o rostoucí trh; zdůrazňuje však, že „aplikace“ může omezovat tvůrcům audiovizuálních obsahů přístup na trh; vyzývá Komisi, aby prošetřila, jaká opatření jsou zapotřebí s cílem zajistit přístup a dostupnost audiovizuálních sdělovacích prostředků a jak mohou být posílena, a zároveň připomíná, že by regulační opatření měla být přijata, pouze pokud poskytovatel platformy pomocí aplikací zneužívá dominantního postavení nebo funkce provozovatele datových bran, a určitý obsah tak upřednostňuje či znevýhodňuje;
16. domnívá se, že by členské státy měly mít možnost přijmout zvláštní opatření k zajištění dostupnosti audiovizuálních obsahů ve veřejném zájmu s cílem zaručit různost názorů, přičemž by uživatelé měli být schopni nabídky sami jednoduchým způsobem třídít;

Zajištění rozmanitosti a modely financování

17. vyzývá Komisi, aby provedla v souvislosti s integrací mediálního prostředí přezkum, jak lze i v budoucnu zajistit vyvážené refinancování, financování a výrobu kvalitních evropských audiovizuálních obsahů;
18. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda dochází na základě nerovného regulačního

zacházení s lineárními a nelineárními službami podle směrnice 2010/13/EU k narušování trhu v případě kvantitativních a kvalitativních zákazů reklamy;

19. zdůrazňuje, že nové reklamní strategie, které se opírají o nové technologie pro zvýšení účinnosti (snímkování obrazovky, profilování spotřebitelů, multiobrazovkové strategie), vyvolávají otázky týkající se ochrany spotřebitele, jeho soukromého života a jeho osobních údajů; v důsledku toho trvá na tom, že je nutné uvažovat o uceleném souboru pravidel, který by tyto strategie postihl;
20. vyzývá Komisi, aby v budoucnosti zajistila lepší plnění regulačních cílů stanovených směrnicí 2010/13/EU, a to pomocí redukce regulace kvantitativních pravidel pro reklamu u lineárních audiovizuálních obsahů, zvýšení pružnosti a posílení společné regulace a samoregulace;
21. zastává názor, že nové obchodní modely, které uvádí na trh nepovolený audiovizuální obsah, představují hrozbu pro kvalitní žurnalistiku, veřejnoprávní sdělovací prostředky a vysílání financované reklamou;
22. domnívá se, že nelze obsahově a technicky měnit lineární či nelineární nabídky vysílacích společností nebo jiných poskytovatelů obsahu a že nelze jednotlivé obsahy nebo části nezahrnuté do programových balíčků zdarma ani za úplaty jakýmkoli způsobem použít bez souhlasu vysílací společnosti nebo poskytovatele;
23. zastává názor, že v souvislosti s integrací je nutné u veřejnoprávních audiovizuálních nabídek přizpůsobit digitální konkurenci v oblasti sdělovacích prostředků také postupy udělování povolení pro zpoplatněné nabídky elektronických informačních a komunikačních služeb;
24. zdůrazňuje, že je zásadní, aby byl veřejný sektor nadále nezávislý na financování z reklamy, a zachoval si tak nezávislost, a vyzývá členské státy, aby podporovaly úsilí o financování tohoto odvětví;

Infrastruktura a spektrum

25. konstatuje, že plošná dostupnost vysoce výkonnostního širokopásmového internetového připojení je základním předpokladem pro integraci mediálního prostředí a jeho inovaci; zdůrazňuje, že zejména ve venkovských oblastech je nutné tyto širokopásmové sítě dále rozvíjet, a žádá členské státy, aby tuto situaci napravily pomocí krátkodobých investičních iniciativ;
26. vyjadřuje politování nad tím, že v Evropě stále jsou rozlehlé oblasti s omezenou internetovou infrastrukturou, a připomíná Komisi, že v zájmu rozvinutí potenciálu integrovaného audiovizuálního světa je pro spotřebitele zásadní mít přístup k vysokorychlostnímu internetu;
27. vyzývá průmyslové subjekty, aby s perspektivou hlubší integrace v budoucnu na dobrovolném základě spolupracovaly na zajištění toho, aby byl vytvořen společný rámec pro mediální normy, díky němuž by se k různým druhům sdělovacích prostředků přistupovalo jednotným způsobem, a také aby spotřebitelé i nadále chápali, jaký obsah je

regulován a v jaké míře;

28. zdůrazňuje, že otevřené a interoperabilní normy jsou zárukou volného a neomezeného přístupu k audiovizuálním obsahům;
29. konstatuje, že vznikající samoregulační iniciativy mají klíčový význam pro zavádění jednotných norem pro uživatelské technologie a jejich tvůrce a producenty;
30. zdůrazňuje, že DVB-T/T2 nabízí významnou příležitost sdílet dlouhodobě prostřednictvím vysílání a mobilních sítí pásmo 700 MHz, zejména prostřednictvím perspektivních hybridních mobilních zařízení a integrace čipů z televizních přijímačů do přenosných zařízení;
31. doporučuje vyvinout jakýsi technologický mix, který by umožnil účinně využívat vysílací i širokopásmové technologie a inteligentně kombinoval sdělovací prostředky s mobilními službami („inteligentní vysílání“);
32. domnívá se, že je důležité vypracovat harmonogram pro digitální pozemní vysílání s cílem poskytnout investorům v oblasti sdělovacích prostředků i mobilních sítí jistotu potřebnou pro dlouhodobé plánování;

Hodnoty

33. vyjadřuje politování nad tím, že v zelené knize chybí konkrétní odkaz na dvojí povahu audiovizuálních medií, tedy jako nositele kulturních a ekonomických hodnot;
34. připomíná Komisi, že se EU zavázala k plnění Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů;
35. zdůrazňuje, že k významným hodnotám doby integrace i nadále patří ochrana svobody sdělovacích prostředků, podpora jejich plurality a kulturní rozmanitosti a ochrana nezletilých osob;
36. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s případným přezkumem směrnice 2010/13/EU nadále vyvíjela úsilí o zachování svobody tisku;
37. vyzývá Komisi a členské státy, aby urychlily uplatňování článku 13 směrnice o audiovizuálních mediálních službách týkajícího se podpory produkce evropských děl a přístupu k těmto dílům prostřednictvím audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání;
38. upozorňuje Komisi na to, že zahrnutí audiovizuálního kulturního a mediálního odvětví do mezinárodních dohod o volném obchodu je v rozporu se závazkem EU týkajícím se podpory kulturní rozmanitosti a identity a respektování svrchovanosti členských států ve vztahu k jejich kulturnímu dědictví;
39. vybízí evropské subjekty z audiovizuální oblasti, aby pokračovaly ve vývoji ucelených a atraktivních služeb, zejména na internetu, s cílem obohatit rozsah nabídky evropského audiovizuálního obsahu; zdůrazňuje, že otázka obsahu musí mít i nadále prvořadý význam; zdůrazňuje, že největší nebezpečí představují především nové platformy, které obsah ve velké míře recyklují; je tedy nezbytné přehodnotit nabídku předkládanou

- spotřebitelům, jelikož vysoký počet platforem nutně neznamená rozmanitý obsah;
40. zdůrazňuje, že stěžejním cílem regulace je ochrana mladistvých, spotřebitelů a ochrana údajů a tento cíl musí být společný všem poskytovatelům v oblasti sdělovacích prostředků a komunikace v celé EU;
  41. vyzývá Komisi, aby výrazněji zajistila dodržování ochrany mladistvých a ochrany spotřebitelů; žádá, aby se požadavky na ochranu údajů uplatňovaly stejnou měrou na všechny poskytovatele služeb v oblasti sdělovacích prostředků a komunikace na území EU; zdůrazňuje, že spotřebitel musí mít možnost kdykoli snadno provádět změny v nastavení sloužícím k ochraně údajů;
  42. zdůrazňuje, že z hlediska globální hospodářské soutěže na integrovaných trzích je nezbytné vytvářet na mezinárodní úrovni vhodné samoregulační či koregulační normy na ochranu mladistvých a spotřebitelů;
  43. vyzývá Komisi a členské státy, aby rozšiřovaly a rozvíjely různé stávající činnosti zaměřené na zprostředkování digitální gramotnosti v oblasti sdělovacích prostředků a aby vypracovaly metodiku hodnocení zprostředkování digitální gramotnosti v oblasti sdělovacích prostředků;

Regulační rámec

44. domnívá se, že cílem evropské politiky v oblasti sdělovacích prostředků a internetu by mělo být odstranění překážek bránících inovaci médií a zároveň by se neměly vytrácet normativní aspekty demokratické a kulturně rozmanité mediální politiky;
45. zdůrazňuje, že obdobný obsah na témže zařízení vyžaduje jednotný, pružný, uživatelsky vstřícný a dostupný právní rámec, který by byl současně technologicky neutrální, transparentní a vymahatelný;
46. vyzývá Komisi, aby zajistila, že tyto platformy budou provozovány v souladu s tržními podmínkami zajišťujícími spravedlivou hospodářskou soutěž;
47. vyzývá Komisi, aby vypracovala posouzení dopadu, v němž by zhodnotila, zda oblast působnosti směrnice o audiovizuálních mediálních službách nadále odpovídá vývoji veškerých audiovizuálních mediálních služeb, k nimž mají evropští občané přístup;
48. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, do jaké míry kritérium linearity vede v mnoha oblastech k tomu, že regulační cíle stanovené směrnicí 2010/13/EU nejsou v integrovaném světě již dále naplňovány;
49. doporučuje, aby byla provedena deregulace těch oblastí směrnice 2010/13/EU, které nenaplňují regulační cíle; domnívá se, že by namísto toho měly být na evropské úrovni zavedeny minimální požadavky pro všechny audiovizuální mediální služby;
50. zdůrazňuje, že technologicky neutrální systémy zúčtování práv jsou důležité k zajištění toho, aby služby poskytovatelů mediálních služeb byly k dispozici na platformách třetích stran;

51. zdůrazňuje, že princip země původu (nebo země vysílání audiovizuálních mediálních služeb) zakotvený ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách, je nadále významným předpokladem pro přeshraniční poskytování audiovizuálního obsahu a milníkem na cestě k vytvoření společného trhu služeb; zdůrazňuje však, že je zapotřebí přizpůsobit právní předpisy EU současné situaci internetu a digitálního prostředí a že je zapotřebí věnovat zvláštní pozornost společnostem poskytujícím audiovizuální obsah online, které se snaží vyhnout zdanění v některých členských státech tím, že se usazují v zemích s velmi nízkou sazbou daně;
52. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda je nutné upravit právní předpisy týkající se autorského práva, aby bylo možné odpovídajícím způsobem využívat lineární a nelineární obsah na různých platformách a umožnit jejich přeshraniční dostupnost;
53. vyzývá Komisi, aby důsledně uplatňovala zásadu technologické neutrality a případně odpovídajícím způsobem přepracovala evropské právní předpisy týkající se autorských práv;
54. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Dne 24. dubna 2013 předložila Evropská komise diskusní zprávu, která měla podnítit širokou veřejnou diskusi o dopadech současné přeměny audiovizuálního mediálního prostředí. V centru zájmu tzv. zelené knihy nazvané „Vstříc plně integrovanému audiovizuálnímu světu: růst, tvorba a hodnoty“ stojí otázky zabývající se budoucím významem směrnice o audiovizuálních mediálních službách, ale i úvahy o infrastruktuře, spektru a modelech financování audiovizuálních obsahů a tržní úvahy týkající se vertikální a horizontální integrace sdělovacích prostředků a oblasti informačních a komunikačních technologií.

Politika v oblasti sdělovacích prostředků v Evropě zůstává i nadále v příslušnosti jednotlivých zemí. Zároveň však nelze posuzovat všechna témata mediální politiky pouze na vnitrostátní nebo federální úrovni. V důsledku měnící se struktury trhu musí být na evropské úrovni intenzivněji řešeny především otázky týkající se zejména postupného sblížení konvenčního vysílání s internetem.

Problematika

Integrací se rozumí sblížení audiovizuálních mediálních služeb, které jsou doposud posuzovány z velké části odděleně, a to jako lineární a nelineární služby. Vedle tradičních mediálních institucí se objevují i poskytovatelé z oblasti telekomunikací a také poskytovatelé služeb „over-the-top“ (OTT). Odstupňovaný regulační systém navržený směrnicí o audiovizuálních mediálních službách doposud zajistil v evropském měřítku minimální standardy pro klasické (lineární) televizní obsahy a nelineární telemediální služby, popř. online služby. O své místo na jedné a téže obrazovce se najednou uchází klasické regulované vysílání a služby na vyžádání a doposud neregulované obsahy z otevřeného internetu, což je způsobeno digitalizací technologie médií a vysílání, integrací technických způsobů přenosu a postupným vývojem mobilních a hybridních koncových zařízení.

V této souvislosti tak vyvstávají otázky týkající se ochrany spotřebitelů, mladistvých a ochrany údajů, ale i otázky směřující k zajištění rozmanitosti sdělovacích prostředků a jejich dvojí povahy jako nositele kulturních a hospodářských statků.

Zpravodajka proto považuje za stěžejní tržní úvahy a také modely financování a modely přístupu v rámci integrovaných trhů. V zásadě vítá zelenou knihu vypracovanou Evropskou komisí, neboť rozšiřuje rozměr diskuse o televizorech připojených k internetu o širší posouzení všech audiovizuálních odvětví a o jejich propojení napříč hodnotovým řetězcem na integrovaných audiovizuálních trzích. Nové výzvy a nové příležitosti pro subjekty působící v oblasti sdělovacích prostředků vznikají právě díky změnám, které se odehrávají na mediálním trhu.

I když značná část evropských uživatelů přijímá nadále audiovizuální obsahy především prostřednictvím klasického televizoru, přesto je znatelný silící trend směřující k doprovodnému využívání mobilních koncových zařízení. Především mnoho mladších uživatelů chce mít přístup k audiovizuálním obsahům a elektronickým službám kdekoli, kdykoli a prostřednictvím jednoho zařízení.

Integrované trhy

Integrace představuje také inovaci, která si vyžaduje nové formy spolupráce podniků a jednotlivých odvětví. Obdobné obsahy na témže koncovém zařízení si proto v budoucnosti vyžadují moderní, horizontální regulační rámec zohledňující uživatele a jejich přístup k obsahům. Cílem je provést přezkum regulačního cíle stanového současným regulačním rámcem pro audiovizuální mediální služby a v případě nutnosti jej přizpůsobit současné situaci na integrovaných trzích. Zpravodajka dospěla k závěru, že bude nutné provést souhrnný přezkum, tedy zahrnout do něj i stávající předpisy v oblasti elektronické komunikace, dále elektronický obchod, udělování licencí k právům k užití audiovizuálních a hudebních děl online, autorská práva, ustanovení o rádiových a telekomunikačních koncových zařízeních, antimonopolní pravidla a pravidla hospodářské soutěže. Pokud dojde k revizi evropských předpisů v oblasti sdělovacích prostředků, tak bude stěžejním úkolem zajistit vhodnými rámcovými podmínkami důležité společenské a kulturní funkce sdělovacích prostředků také v integrovaném prostředí.

Evropská komise se v zelené knize zabývá především těmi tržními úvahami, které jsou zacíleny zejména na aspekty hospodářského růstu a technické aspekty, a nechává stranou význam sdělovacích prostředků pro utváření kulturní rozmanitosti a identity Evropy. Z tohoto důvodu se předložená zpráva z vlastního podnětu o zelené knize znovu výslovně zabývá dvojí povahou audiovizuálních médií, tedy jako nositele kulturních a hospodářských statků, a rolí duálního vysílání pro vytváření kulturně rozmanitých nabídek obsahů a služeb v integrovaném mediálním světě.

Přístup a dostupnost

Dostupnost a přístup veřejnosti k audiovizuálním nabídkám jsou klíčovými otázkami integrovaného světa. Neutralita internetu je v integrovaném mediálním světě 21. století zárukou nediskriminačního šíření všech audiovizuálních obsahů a tím i povinnosti šíření programů ve veřejném zájmu. Koncoví uživatelé by měli mít možnost vyžádat si obsahy a služby dle vlastního přání a poskytovatelé přístupu nesmějí nijak omezit svobodu volby uživatelů. To však není běžnou praxí, stejně jako nediskriminační přenos obsahů. Zejména pro budoucnost vysílání je rozhodujícím faktorem zajistit, aby programy přenášené různými způsoby nebyly pouze přístupné, ale byly dostupné také na datových bránách.

Evropská komise i členské státy by měly při vypracování nových regulačních cílů v oblasti sdělovacích prostředků klást důraz především na zajištění přístupu a dostupnosti služeb a obsahů. To znamená, že rozmanitost kulturní a audiovizuální tvorby by měla být v integrovaném světě přístupná a dostupná všem evropským občanům; a to obzvláště tehdy, pokud výrobci zařízení, provozovatelé sítí, poskytovatelé obsahů nebo jiní agregátoři obsahů člení nebo upřednostňují nabízené obsahy. Dohledání a nalezení audiovizuálních obsahů na různých datových bránách nesmí být podmíněno výhradně ekonomickými zájmy. Z tohoto důvodu považuje zpravodajka za nezbytné vymezit v budoucnosti princip neutrality internetu.

Otázku dostupnosti nebo také zásadu dohledání a nalezení určitých programů (tzv. „must be found“) lze však jen těžko posoudit. Vzhledem k tomu, že konvergentní svět nechává zásadu

otevřeného internetového přístupu k obsahům (prostřednictvím portálů a vyhledávačů) za zády a směřuje k „aplizaci“ obsahů a softwaru na mobilních koncových zařízeních, počítačích a inteligentních televizorech, nejeví se podle zpravodajky jako problematický vstup na trh u datových bran, které jsou založeny na otevřeném přístupu k internetu, ale mnohem problematičtější vstup služeb Apps, které méně transparentním způsobem vybírají předem nabízené obsahy.

Zpravodajka považuje za zcela legitimní, že se členským státům otevírá možnost regulace audiovizuálních obsahů ve veřejném zájmu s cílem zajistit jejich přiměřenou viditelnost. Zpravodajka však není doposud přesvědčena o účinnosti a o prosazování zásady dohledání a nalezení určitého obsahu (tzv. „must be found“) na evropské úrovni v souvislosti se zákonným upřednostňováním nebo členěním všech nabízených (vysílacích) obsahů na různých platformách nebo datových branách. Na jednu stranu je otázkou, jak by toto upřednostňování v praxi vypadalo, a na druhou stranu nelze regulační postupy stanovené směrnicí o audiovizuálních mediálních službách plně vztáhnout na internet a integrované trhy. Zásadním kritériem je dostupnost všech obsahů a programů. Je nutné si položit otázku, zda má vůbec zákonné upřednostňování pořadí zejména u komerčních a neveřejnoprávních nabídek nějaký smysl.

Zajištění rozmanitosti a modely financování

Zpravodajka se domnívá, že je nutná regulace v případě, pokud budou nové platformy ovládat přístup ke sdělovacím prostředkům a budou mít přímý nebo nepřímý vliv na utváření veřejného mínění. Za tímto účelem je zapotřebí robustní datové brány popř. platformy, která by pokryla nejen technické sítě určené k přenosu audiovizuálních obsahů, ale i obsahové portály, technická propojovací zařízení a navigační systémy, např. EPG. Za účelem zajištění rozmanitosti by tak členské státy měly společně s Komisí přezkoumat vývoj na integrovaných trzích a v případě nutnosti stanovit právně závazné limity pro koncentraci sdělovacích prostředků. Cílem je sladit zájmy všech zúčastněných subjektů napříč sdělovacími prostředky a odvětvími a zajistit více flexibility. To se týká především nalezení udržitelných modelů financování, které budou také v integrovaném světě funkční ve spojení s horizontální (integrace odvětví) a vertikální (integrace hodnotového řetězce) integrací.

Vytvoření rovných podmínek je v této souvislosti samozřejmě nutné. Mohlo by to být doprovázeno např. deregulací a zvýšením pružnosti v oblasti pravidel pro vysílání reklamy. Současně by měly být vytvořeny vhodné standardy na ochranu mladistvých a ochranu údajů pro integrovaná koncová zařízení a datové brány. Zpravodajka v této souvislosti poukazuje na nástroje společné regulace a samoregulace.

Při těchto úvahách bychom však neměli zapomínat na to, že digitalizace a internet změnilly rámcové podmínky pro regulaci sdělovacích prostředků. Z důvodů silící integrace je nezbytné zcela nově pojmout sepětí audiovizuálních médií, elektronických služeb a aplikací. Toto nové pojetí by se mělo odrážet v horizontálním regulačním rámci na evropské úrovni jako propojení generování, zpracování, členění a prezentace obsahů. Integraci je však třeba chápat také jako příležitost pro vytvoření nových obchodních modelů. Evropským mediálním subjektům by nemělo hrozit omezení možností jednání na jejich trzích, pokud z dlouhodobého hlediska jednájí na základě typických způsobů daných tradiční strukturou odvětví s cílem zachovat si své klasické tržní struktury.

18. 12. 2013

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro kulturu a vzdělávání

Vstříc plně integrovanému audiovizuálnímu světu
(2013/2180(INI))

Navrhovatelka: Françoise Castex

NÁVRHY

Výbor pro právní záležitosti vyzývá Výbor pro kulturu a vzdělávání jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. žádá Komisi, aby vypracovala posouzení dopadu, v němž by zhodnotila, zda oblast působnosti směrnice o audiovizuálních mediálních službách nadále odpovídá vývoji veškerých audiovizuálních mediálních služeb, k nimž mají evropští občané přístup;
2. žádá Komisi, aby posoudila, zda méně přísné právní předpisy obsažené ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách, které jsou použitelné na nelineární služby, jsou s ohledem na cíle směrnice nadále nutné a vhodné; vyjadřuje znepokojení zejména v souvislosti s nízkou úrovní právních předpisů týkajících se obchodních sdělení u nelineárních služeb, a to proto, že tyto služby mají v dnešní době značný vliv na evropské občany;
3. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily uplatňování článku 13 směrnice o audiovizuálních mediálních službách týkajícího se podpory produkce evropských děl a přístupu k těmto dílům prostřednictvím audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání;
4. v této souvislosti připomíná, že veškeré lineární a nelineární sdělovací prostředky, které těží z šíření audiovizuálních děl, by měly přispívat k financování evropské produkce;
5. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvážily, zda by se vysílací povinnosti („must carry“) neměly kromě operátorů sítí vztahovat také například na výrobce připojených zařízení;
6. žádá Komisi, aby u všech kulturních produktů harmonizovala sazbu DPH bez ohledu na způsob přístupu k nim s cílem zabránit narušování trhu, které brzdí rozvoj nových

evropských internetových služeb;

7. vyzývá Evropskou komisi, aby výrazněji zajistila dodržování ochrany mladistvých a ochrany spotřebitelů; žádá, aby se požadavky na ochranu údajů vztahovaly stejnou měrou na všechny poskytovatele v oblasti sdělovacích prostředků a komunikace na území Evropské unie;
8. domnívá se, že pro spotřebitele musí být zviditelněna výměna údajů, k níž případně dochází v pozadí; požaduje, aby měl spotřebitel kdykoli možnost snadno provádět změny v nastavení služícím k výměně údajů.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.12.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 22 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Eva Lichtenberger, József Szájer, Axel Voss
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Silvia Costa, Jürgen Klute, Kay Swinburne

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.1.2014
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 0 0 : 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Martina Michels, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Georgios Papanikolaou, Joanna Katarzyna Skrzydlewska